

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Wilber López Pastuzano

Motpart: Delegación del Gobierno en Navarra

Domslut

Artikel 12 i rådets direktiv 2003/109/EG av den 25 november 2003 om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning ska tolkas så, att den utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning som, såsom den tolkats av en del av medlemsstatens domstolar, inte föreskriver att villkoren för skydd mot utvisning av en varaktigt bosatt tredjelandsmedborgare ska tillämpas med avseende på samtliga administrativa beslut om utvisning, oberoende av åtgärdens art eller rättsliga form.

⁽¹⁾ EUT C 46, 13.2.2017

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 5 december 2017 (begäran om förhandsavgörande från Corte costituzionale – Italien) – brottmål mot M.A.S., M.B.

(Mål C-42/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 325 FEUF — Dom av den 8 september 2015, Taricco m.fl. (C-105/14, EU:C:2015:555) — Brottmål avseende mervärdesskattebrott — Nationella bestämmelser som föreskriver preskriptionstider som kan medföra straffrihet för brott — Hot som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen — Skyldighet att underlåta att tillämpa varje bestämmelse i nationell rätt som kan äventyra medlemsstaternas uppfyllande av sina skyldigheter enligt unionsrätten — Principen om laglighet i fråga om brott och straff)

(2018/C 052/16)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte costituzionale

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

M.A.S., M.B.

Ytterligare deltagare i rättegången: Presidente del Consiglio dei Ministri

Domslut

Artikel 325.1 och 325.2 FEUF ska tolkas så, att den ålägger nationell domstol att, i ett brottmål avseende mervärdesskattebrott, underlåta att tillämpa nationella preskriptionsbestämmelser som är en del av materiell rätt, vilka utgör hinder för att utdöma effektiva och avskräckande påföljder i ett betydande antal fall av grovt bedrägeri som riktar sig mot Europeiska unionens ekonomiska intressen eller föreskriver kortare preskriptionstider för grovt bedrägeri som riktar sig mot dessa intressen än för bedrägerier som riktar sig mot den berörda medlemsstatens intressen, om inte en sådan underlåtenhet innebär ett åsidosättande av principen om laglighet i fråga om brott och straff, på grund av att tillämplig lag är otydlig, eller på grund av att en retroaktiv tillämpning av en lagstiftning skulle innebära strängare villkor om straffbarhet än vad som var gällande vid den tidpunkt då brottet begicks.

⁽¹⁾ EUT C 195, 19.6.2017.